

Роздуми першокурсниці

[Євгенія Водяхіна, студентка 1 курсу групи ІФ-65Б]

#17-18 от 15.10.2015

The more we do, the more we can do Hazlitt.

(Чим більше ми здійснюємо, тим ще більше ми здатні здійснити).

30 вересня кафедра ділової іноземної мови і перекладу (завідувач кафедри професор А. А. Бадан) відзначала професійне свято – День перекладача. Як відомо, перекладач – це дуже актуальна спеціальність. Вихід нашої країни на європейський ринок та стрімкий розвиток міжнародних відносин відкривають нове поле для діяльності перед перекладачами, тому ця професія у наші дні стала дуже поширеною.

Можливо ця робота не настільки творча, як професія художника або актора, але вже точно не менш захоплююча, ніж професія інженера або менеджера.

Робота перекладача – це нові знайомства, змога поспілкуватися з цікавими та відомими людьми. Жодна інша професія не дасть вам стільки можливостей спостерігати за різними людьми в різних обставинах. Ніяка інша професія не дасть вам такої чудової можливості зсередини побачити менталітет і звичаї людей інших культур, бо переклад встановлює не тільки зв'язок між різними мовами, а й між різними культурами. Професія перекладача визнана однією з найпрестижніших.

Коли я прийшла до університету, то вважала, що для того, щоб бути гарним професійним перекладачем, достатньо лише володіти іноземною мовою. Але насправді це далеко не так. Професійний перекладач володіє аналітичним складом розуму, глибоким знанням рідної мови, він – культурно та духовно освічена особистість.

Буває, що необізнаність перекладача може призвести навіть до курйозів. Так, наприклад, відома компанія General Motors зазнала фіаско, намагаючись вивести на ринки Латинської Америки свій новий автомобіль Chevrolet Nova. Як незабаром з'ясувалося, No va по-іспанськи означає «не може рухатися».

Отож, шлях перекладачів нелегкий, а перш за все для тих, хто займається письмовим перекладом. Усний перекладач завжди може скористатися своєю особистою природною привабливістю, виправити випадкову помилку миттєво, в той час як письмовий перекладач не має такої змоги. Йому приходитьесь бути чіткішим, більш уважним під час роботи.

Нещодавно ми мали нагоду зустрітися та поспілкуватися з випускником ХПІ 2013 року Богданом Чуйком – штатним перекладачем перекладацької компанії «Promova», яка є членом Європейської асоціації перекладацьких агенцій. Богдан займається переважно письмовим перекладом.

Він розповів про реальні труднощі, які чекають кожного після закінчення навчання на шляху до роботи. Як відомо, британці дуже цінують працьовитість і мають таку приказку: *He that would eat the fruit must climb the tree* (Досл.переклад: Той, хто бажає з'їсти плід, повинен на дерево забратися). І Богдан повністю відповідає цьому прикладу: його активність та прагнення до знань у студентські роки стали запорукою його майбутньої кар'єри.

Перекладач повинен буде доводити свою компетентність роботодавцям, вважає Богдан. Це потребує не тільки знань і навичок, а й уміння спілкуватися з людьми. Сам Богдан здався нам дуже приємною та відкритою людиною. Він докладно відповів на наші питання і дав багато корисних порад: більше практикуватися безпосередньо в перекладі, розповів про такі програми, як TRADOS, *verifika*, спонукав нас до того, щоб читати багато літератури, та насамперед вірити в свої можливості. В його розповіді відчувалась захопленість своєю справою, і це надихає нас, майбутніх перекладачів.

Добре, що кафедра ДІМП проводить для нас такі зустрічі! Вони дають нам змогу поспілкуватися з людьми, які вже працюють за фахом і можуть передати нам свій досвід.